

de magre Sorder, saa det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem har nogen som helst Berettigelse til at tale om, at det var de fede, der vilde æde de magre eller rettere sagt tige af dem. Det var især dette Ord, der i høj Grad stødte mig. Nej, det er ikke sandsynligt, at de skulde blive fede, fordi de spiste de magre. Jeg kunde derimod tænke mig, at den, om jeg saa maa sige, usædvanlige Bitterhed, hvoraf det ærede Medlems Foredrag var præget over for Koedyrterne, nærmest har haft Adresse til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Evensen), som gjorde opmærksom paa, hvilken Stilling det ærede Medlem og hans Meningsfæller havde haft under den oprindelige Sukker- og Olfat. Jeg vil indrømme, at han var ret haard paa det Omraade over for disse gamle Forhold; han talte jo baade om den tykke og den tunge Ende, og det kan godt være, at det nærmest var det, som har foranlediget det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds til at tage paa Sagen, som han gjorde, men saa synes jeg ikke, det var ganske berettiget. Jeg var ogsaa ret interesseret i at se, hvilken Stilling det ærede Medlem vilde indtage i Forhold til sin fordums Stilling. Jeg har ganske vist ikke hengivet mig til det sangviniske Haab, at det ærede Medlem vilde støtte denne Sag, men derfor interesserede det mig alligevel, hvilken Maade han vilde anvende over for den, thi det kan ikke nægtes, at Forholdet var saadant den Gang, at da var det Olfat, som man fra den Side vilde værne, og Sukkeret, som man ikke mente, der var saa stor Grund til at værne, da det i væsentlig Grad henlyttedes af de velhavende. Men jeg tilkaar, at jeg ikke har været saa sangvinisk at vente en saadan Smødekommehed paa dette Omraade, at man vilde vedtage dette Lovforslag, men jeg havde dog paa den anden Side al mulig Grund til at vente, at det ærede Medlem ikke vilde tage saa skaanselsløst paa Sagen over for Koedyrterne. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem nu er tilbøjelig til at ville støtte i alt Fald § 2, saaledes at Olfat ikke kommer ind under den højere Beskatning, men her kunde man jo anvende affurat det samme Argument over for hele Beværtergenren, Olfatbryggerne o. s. v. De have ogsaa indsendt Adresser om at blive staaende ved den nuværende Beskatning. Jeg vil ganske vist indrømme, at de gøre det af Hensyn til Borgerstabet i Almindelighed, men jeg tror dog ogsaa, de gøre det af Hensyn til sig selv og deres Arbejde paa det Omraade; derom er der vist ingen Tvivl.

Hvad nu særlig § 2 angaar, skal jeg ikke opholde mig videre derved. Jeg kunde selvfølgelig udmærket godt gaa med til at blive staaende ved de nuværende 7 Kr., ikke mindst i den Forbindelse, hvori det fremkom, men jeg vil samtidig gøre opmærksom paa, særlig over for det ærede Medlem for Rjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), der var tilbøjelig til at holde sig dertil, at hvis man gør det, kan man med samme Berettigelse om denne Del af Sagen som om den første Paragraf sige, at den præjudicerer den endelige Stilling med Hensyn til Toldrevisionen, i alt Fald med Hensyn til Fastsættelsen af Beskatningen af Olfat.

Jeg skulde tillade mig endnu en lille Bemærkning over for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds. Han gjorde opmærksom paa, eller rettere sagt, han sagde med en vis Velvilje, hvorledes han vilde have stillet sig, hvis han stod i Højrepartiet. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde have sagt, af den gode Grund, at det ved han aldeles ikke, og man skal som Regel i alle Sager tænke, baade før man taler og før man handler. Men nu tænker man væsentlig med det Parti, man hører til, og saa handler man der efter, og jeg tror ikke, det ærede Medlem kan sætte sig ind i den Tankegang, der hersker i Højre, paa den Maade, at han kan give os Raad. Jeg tror derfor ikke, det vidner om nogen stærk psykologisk Udvikling at gøre det.

Jeg skal endnu sige, at jeg er temmelig klar over, at Sagen vil blive henvist til det Udvalg, som det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds anviste, nemlig Toldudvalget, og det skal jeg heller ikke sætte mig imod. Jeg kunde have ønsket at lade det gaa en anden Vej, nemlig direkte til 2den Behandling, saa at man i det mindste kunde saa at se, hvad det andet Ting vilde gøre; men jeg er, efter hvad der er foresaldet, og efter at have hørt det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds ganske sikker paa, at der ikke vil ske andet her, end at man stører § 1 bort og lader § 2 gaa videre, og da det jo absolut ikke kan tilfredsstille mig, har jeg for saa vidt ikke noget imod Udvalg. Smidtidigt vil man jo saa senere kunne saa Udfælsler at høre om dette Punkt.

Til Slutning skal jeg blot gentage, at det, jeg mener, det drejer sig om, er dette, om man erkender, at Sukkerindustrien her i Landet for Njeblikket gennemgaar en saadan Krise, at den ikke kan opretholdes uden Hjælp fra Lovgivningsmagten, og i Fald man erkender dette, om man da tillægger den en saadan Betydning, at man mener,